32000D0541

DECIZIA COMISIEI
din 6 septembrie 2000
privind criteriile de evaluare a planurilor naționale în conformitate cu articolul 6 din Directiva 1999/13/CE a Consiliului

[notificată cu numărul C(2000) 2473]

(2000/541/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Directiva 1999/13/CE a Consiliului din 11 martie 1999 privind reducerea emisiilor de compuși organici volatili datorate utilizării de solvenți organici în anumite activități și instalații [1], în special articolul 6 alineatul (5),

întrucât:

(1) Statele membre pot stabili și pune în aplicare planuri naționale de reducere a emisiilor provenite din anumite activități și instalații vizate de prezenta directivă.

(2) Criteriile privind planurile naționale sunt importante pentru garantarea reducerii emisiilor la un nivel echivalent cu cel al reducerilor care ar putea fi obținute prin aplicarea valorilor de emisii-limită.

(3) Comisia trebuie să decidă, pe baza acestor criterii, dacă planurile naționale prezentate de către un stat membru urmează a fi considerate ca fiind suficiente sau insuficiente.

(4) Comisia va informa Comitetul consultativ instituit prin articolul 13 din Directiva menționată anterior cu privire la criterii,

DECIDE:

Articol unic

Criteriile stabilite în anexa la prezenta decizie sunt aplicabile în sensul evaluării planurilor naționale în conformitate cu articolul 6 din Directiva 1999/13/CE.

Adoptată la Bruxelles, 6 septembrie 2000.

Pentru Comisiei

Margot WALLSTRÖM

Membru al Comisiei

[1] JO L 85, 29.3.1999, p. 1.

ANEXĂ

Criterii de evaluare a planurilor naționale în conformitate cu articolul 6 din Directiva 1999/13/CE

A. CRITERII UTILIZATE PENTRU A DEMONSTRA CĂ STATUL MEMBRU CUNOAȘTE ÎN DETALIU EMISIILE ACTUALE

1. Planul național trebuie să dovedească că statul membru cunoaște în detaliu emisiile actuale.

Dovadă minimă acceptabilă:

Statul membru trebuie să prezinte o declarație scrisă care: definește activitatea sau activitățile în privința cărora se aplică planul; clasifică activitățile în funcție de un sistem documentat; stabilește numărul instalațiilor la care se referă planul; stabilește cantitatea de emisii totale ale instalațiilor la care se referă planul; identifică sursa eventualilor factori de emisie și indică statisticile de activitate utilizate pentru estimarea emisiilor; și descrie metodele utilizate pentru a deriva factorii de emisie, de exemplu metodele utilizate pentru a face măsurători.

B. CRITERII UTLIZATE PENTRU JUSTIFICAREA DESFĂȘURĂRII UNUI PLAN NAȚIONAL

2. Planul național trebuie să justifice adoptarea unei abordări diferite de dispozițiile de la articolul 5 alineatul (2) și (3) și de dispozițiile din anexa II.

Dovadă minimă acceptabilă:

Statul membru trebuie să depună o declarație scrisă, explicând avantajele pe care le oferă utilizarea unui plan național față de utilizarea dispozițiilor de la articolul 5 alineatele (2) și (3) și a dispozițiilor de la anexa II.

C. CRITERII UTILIZATE PENTRU A DEMONSTRA CĂ PLANUL NAȚIONAL ESTE COMPATIBIL CU LEGISLAȚIA EUROPEANĂ, CU POLITICILE UNIUNII EUROPENE ȘI CU ANGAJAMENTELE INTERNAȚIONALE ÎN VIGOARE

3. Planul național trebuie să confirme compatibilitatea sa cu directivele și politicile europene publicate, cu tratatele bilaterale, precum și cu acordurile internaționale.

Dovadă minimă acceptabilă:

Statul membru trebuie să depună o declarație scrisă, dovedind că a examinat compatibilitatea planului național cu toate celelalte măsuri legislative aplicabile.

D. CRITERII DETALIATE CARE TREBUIE EXAMINATE DUPĂ CE S-A CONSTATAT CĂ PLANUL NAȚIONAL ÎNTRUNEȘTE CRITERIILE A, B ȘI C

Dovada minimă acceptabilă care se propune este enunțată la sfârșitul criteriilor 4-26 enumerate în continuare.

Criterii utilizate pentru a demonstra conformitatea cu exigențele specifice de la articolul 6 din Directiva 1999/13/CE

4. Planul național se aplică numai instalațiilor existente [articolul 6 alineatul (1)].

5. Planul național nu se aplică activităților 4 și 11 din anexa II A [articolul 6 alineatul (1)].

6. Planul național nu exclude din domeniul de aplicare al Directivei 1999/13/CE nici una dintre activitățile enumerate la anexa 1 [articolul 6 alineatul (1)].

7. Planul național nu exceptează nici una dintre instalațiile existente de aplicarea dispozițiilor stabilite prin Directiva 96/61/CE [articolul 6 alineatul (1)].

8. Planul național conține o listă de măsuri care au fost luate sau trebuie luate pentru atingerea obiectivului stabilit la articolul 6 alineatul (1) [articolul 6 alineatul (2)].

9. Planul național detaliază mecanismul propus pentru a supraveghea punerea în aplicare a planului [articolul 6 alineatul (2)].

10. Planul național cuprinde obiective intermediare obligatorii privind reducerile de emisii care se consideră nivel de referință la măsurarea progreselor făcute pentru atingerea obiectivului stabilit în articolul 6 alineatul (1) [articolul 6 alineatul (2)].

11. Planul național definește activitatea sau activitățile la care se aplică [articolul 6 alineatul (2)].

12. Planul național precizează nivelul de reducere a emisiilor la care trebuie să ajungă activitățile în cauză, care corespunde nivelului care s-ar obține prin aplicarea limitelor de emisie și/sau valorilor de emisie fugitivă menționate la articolul 5 alineatele (2) și (3) și la anexa II [articolul 6 alineatul (2)].

13. Planul național indică numărul de instalații pe care le vizează, precum și totalul emisiilor lor și emisia totală a fiecăreia dintre activitățile în cauză [articolul 6 alineatul (2)].

14. Planul național conține o descriere detaliată a instrumentelor prevăzute pentru a răspunde exigențelor sale, dovada că aceste instrumente pot fi puse în aplicare, precum și detalii privind mijloacele care vor fi utilizate pentru a se demonstra conformitatea cu planul [articolul 6 alineatul (2)].

Criterii utilizate pentru a demonstra compatibilitatea cu alte dispoziții relevante din Directiva 1999/13/CE

15. Planul național stabilește măsurile necesare care au fost luate sau care trebuie luate pentru a asigura că instalațiile la care se referă planul sunt în conformitate cu articolul 5 [cu excepția alineatului (2) și/sau (3), în cazurile autorizate de plan], cu articolele 8 și 9 și cu eventualele cerințe ale planului până la 31 octombrie 2007 [articolul 4 alineatul (1)].

16. Planul național stabilește măsurile necesare care au fost luate sau care trebuie luate pentru a asigura că instalațiile la care se referă au făcut obiectul unei înregistrări sau al unei autorizări până la 31 octombrie 2007 [articolul 4 alineatul (2)].

17. Planul național stabilește măsurile necesare care au fost luate sau care trebuie luate pentru a asigura că instalațiile la care se referă respectă cerințele în materie de supraveghere stabilite la articolul 8.

18. Planul național stabilește măsurile necesare care au fost luate sau care trebuie luate pentru a asigura că instalațiile la care se referă sunt în mod incontestabil conforme cu valorile-limită de emisie și/sau cu valorile de emisie fugitivă stabilite prin planul național, în conformitate cu articolul 9.

19. Planul național stabilește măsurile necesare care au fost luate sau care trebuie luate pentru a asigura că instalațiile la care se referă sunt conforme cu articolul 10, în cazul în care se constată o încălcare a cerințelor din directivă.

20. Planul național descrie modalitatea în care rapoartele transmise Comisiei de către statele membre în conformitate cu articolul 11 trebuie să conțină date suficient de reprezentative pentru a demonstra respectarea cerințelor de la articolul 6 [articolul 11 alineatul (2)].

21. Planul național descrie măsurile necesare care au fost luate sau care trebuie luate pentru a asigura accesul publicului la informațiile privind instalațiile la care se referă, în conformitate cu articolul 12.

Criterii utilizate pentru a demonstra că planul are ca rezultat o reducere echivalentă a emisiilor anuale

22. Planul național stabilește cantitatea de emisii anuale actuale provenite din instalațiile la care se referă.

23. Planul național stabilește nivelul reducerii emisiilor anuale provenite din instalațiile la care se referă, care s-ar fi obținut prin aplicarea valorilor-limită de emisie pentru gazele reziduale și/sau valorile de emisie fugitivă prevăzute la articolul 5 alineatele (2) și (3) și la anexa II.

24. Planul național stabilește nivelul reducerii emisiilor anuale provenite din instalațiile la care se referă, care va fi obținut prin punerea în aplicare a planului.

25. Planul național demonstrează că reducerea la care se referă criteriul 24 va fi cel puțin la fel de importantă ca reducerea la care se referă criteriul 23.

Criterii de validare a mijloacelor prin care se demonstrează respectarea planului, în conformitate cu criteriul 14 și cu articolul 6 alineatul (2)

26. Planul național demonstrează că mijloacele prin care se dovedește respectarea sa sunt suficient de solide pentru a permite unei terțe persoane să verifice respectarea planului.

Dovadă minimă acceptabilă pentru criteriile 4-26

Statul membru trebuie să aducă o dovadă pentru patru domenii principale, rezumate după cum urmează:

(i) Statul membru trebuie să înainteze o listă a instalațiilor care vor fi incluse în planul național, repartizate cel puțin în funcție de nivelul de activitate (după cum este indicat în anexa II.A) și, de preferință, în funcție de nivelul 2 Corinair/EMEP SNAP.

(ii) Statul membru precizează modul în care planul național va fi pus în aplicare de către autoritatea competentă, indicând în mod special:

— care este autoritatea competentă;

— modul în care vor fi stabilite și controlate de către autoritatea competentă termenele de îndeplinire a cerințelor planului;

— modul în care autoritățile competente vor păstra datele înregistrate pentru fiecare instalație care va fi inclusă în planul național;

— modul în care aceste dosare, la nivelul instalației, vor indica detaliat activitățile la care se referă planul, măsurile luate, orele de funcționare a echipamentului, valorile-limită de emisie și/sau valorile de emisie fugitivă și/sau obiectivele intermediare obligatorii care trebuie atinse, mijloacele de supraveghere/dovedire a respectării valorilor-limită de emisie și a valorilor de emisie fugitivă;

— care sunt metodele utilizate la verificarea conformității cu planul, la raportarea acesteia și la dovedirea realizării ei. Statul membru ar trebui să utilizeze un bilanț masic, în conformitate cu anexa III, sau o serie de proceduri de măsurare a concentrațiilor ponderale și a ratelor debitului volumetric în conformitate cu normele internaționale și europene recunoscute. În cazul în care statul membru propune alte mijloace de demonstrare, ca alternativă, planul național trebuie să dovedească că acestea sunt tot atât de riguroase.

(iii) Statul membru trebuie să prezinte un inventar al emisiilor pentru toate instalațiile vizate de planul național. Statul membru aduce dovada sub formă de date reprezentative și de metodologii documentate pentru a permite verificarea independentă a emisiilor declarate. Inventarul în cauză trebuie realizat astfel încât să permită să se demonstreze echivalența cu directiva și statul membru furnizează calcule reprezentative ale reducerilor de emisii anuale declarate conform criteriilor 23 și 24, pentru a permite verificarea independentă a metodelor de calcul.

(iv) Statul membru trebuie să descrie modul în care planul național, obiectivele sale și progresele realizate de diverse instalații în vederea atingerii acestor obiective vor fi puse la dispoziția publicului. În unele cazuri este posibil ca informațiile stabilite să fie considerate confidențiale și deci să nu fie puse la dispoziția publicului. Este vorba mai ales despre:

— identitatea instalațiilor de natură militară;

— detalii privind unele instalații pentru care indicatorii volumului de producție pot fi o chestiune delicată din punct de vedere comercial, ca de pildă aporturile de solvent, orele de funcționare și ratele debitului volumetric.